
Sauvàstica - levògira - esvàstica

Autor:

Data de publicació: 24-01-2021

Esvàstica decorativa a l'estil hindú.

Dues esvàstiques en un antic kantharos grec, Àtica, c. 780 aC. C.

L'esvàstica i la sauvàstica són una creu els braços es doblegats en angles rectes:

L'esvàstica, la dextrogira quan gira en sentit horari (és a dir, el braç superior apunta a la dreta): ?

La sauvàstica, levògira quan gira en sentit antihorari (és a dir, el braç superior del qual apunta cap a l'esquerra): ?2?

Geomètricament, els seus 20 costats el converteixen en un icosagon irregular.

Etimologia

sauvàstica (assenyalant a l'esquerra, contra les agulles del rellotge).

Bandera Guna Yala del grup ètnic Guna. Representa un pop, que segons la tradició local, va crear el món.

El terme espanyol "esvàstica" prové de la llengua sànscrita suastika (en devanagari: ????????), que literalment significa "molt auspici", però també pot significar:

No està malament
Feliçment
Reeixidament
Bona sort
"L'esmorzar era molt bo i variat."
Beneeix-te!
Adéu!
Així sigui!
(especialment al començament d'una carta).
forma d'aprovació o sanció.³
No, no, no, no. "benestar, fortuna, sort, èxit, prosperitat".

el seu: "molt" i
Vaig assistir a: "això existeix".

Origen i descripció

Durant uns set mil anys, els pastors i llocs pre-Iranians de Djowí prop de Susa representaven l'esvàstica girant a l'esquerra, presumiblement com a nombre, sent la creu (+) el dia 10, la X l'11, la X començant a girar el 12 i finalment l'esvàstica girava el 13 (5000 a.C.). L'objecte arqueològic més antic amb una esvàstica data del V mil·lenni a .C. Es va trobar a Samarra i és una placad'argila amb figures femenines que formen una creu i escorpins (Parrot, 1963).⁴

Segons Sir Alexander Cunningham (citada per Sir Monier William), és un monograma generat per la conjunció de les lletres del seu astí en caràcters ashoka (devanagari pre-descriu, que s'han utilitzat durant diversos segles en l'escriptura del sànscrit). Segons alguns autors això demostra que el símbol no es va crear en aquesta època, sinó aproximadament al segle V a.C., i fins i tot podria haver estat anterior. Encara que els visuistes diuen que l'esvàstica es dibuixa eternament en una de les quatre mans del déu Vlynu.

Aquest símbol, que ha aparegut repetidament en iconografia, art i disseny produït al llarg de la història humana, ha representat conceptes molt diversos. Aquests inclouen la sort, Brahman, el concepte hindú de samsara (reencarnació) o Súrja (déu del Sol), per nomenar només el més representatiu. En principi, l'esvàstica es va utilitzar com a símbol entre els hindús. S'esmenta per primera vegada en els Vedas (les escriptures sagrades de l'hinduisme més primitiu), però el seu ús es trasllada a altres religions índies, com el budisme i el jainisme.

Altres noms
Altres noms en català

Creu gamada (en heràldica), ja que cada braç s'assembla a una lletra grega gamma majúscula (Γ). També tenim que en

francès és croix gammée, en anglès fylfot, en alemany Winkelma-kreuz, en hakenkruis holandès i en italià croce uncinata. També s'utilitza el terme gammadion (gamma, tercera lletra de l'alfabet grec). Creu cramponada (en heràldica), ja que cada braç s'assembla a una de les espigues d'un grampons (en francès: croix cramponnée, en anglès: creu cramponned, en alemany: Hakenkreuz, en italià: croce uncinata, en neerlandès: weerhakenkruis, en hongarès: horogkereszt). Tetraskel està relacionat amb el nom grec tetraskelion (il·luminat. 'quatre potes'). S'han trobat tetraskels preromans (dextrogyrous i levógirostetraskels) a Biscaia, a les estelades trobades a Arrieta, Forua i Busturia. S'ha trobat una esvàstica levogira a Busturia. Galícia també els té en castros, petroglifs i altres llocs. Aquí es poden veure dos tipus, respectant la forma dels trisques gal·lesos gallecs i l'altre, en forma circular, molt més antiga, com les triples espirals que també es poden veure a les Illes Britàniques.

Altres idiomes

L'esvàstica prové de la llengua sànscrita (abans parlada a l'Índia), específicament de la paraula suasti, que significa "benestar". El terme consisteix en l'adverb su ('bo' o 'molt') i asti (tercera persona singular del verb asti ['això és']). Una traducció literal seria "conductiva al benestar".

Wan, en xinès, està relacionat amb el nombre 10.000 per analogia lèxica. L'esvàstica s'utilitza com un personatge xinès més que les respectives adaptacions de wanzi (?). Wan amb el sufix zi (que significa 'grafy') es deriva manji (?) en japonès i manejar (en coreà).

A més hi ha altres símbols que tenen alguna semblança amb l'esvàstica, com el triskel o la trinàcia (de triskelion grec) utilitzats com a emblema de l'illa de Man o Sicília i motiu celta recurrent. Posteriorment, el lauburu basc, amb braços corbats, renaixement modern del labaro càntabre, també recordarà visualment l'esvàstica.

En art i arquitectura

Esvàstica en un estater de plata grec de Corinth. Segle VI a.C.

Copa ibera del segle II o I.C. trobada a Numància (Sòria) decorada amb una esvàstica (MAN, Madrid).

L'esvàstica és un motiu bastant comú en la cultura grecoromana i l'art indi del nostre temps, així com en l'arquitectura del passat, havent estat representat en mosaics, frisos i altres obres del món antic.

Símbols similars en l'arquitectura clàssica occidental inclouen la creu, el triskel (tres potes doblegats unides per la part superior) i el labaro càntabre del nord d'Espanya. L'esvàstica també rep en aquest context el nom gammadion (que prové de gamma, tercera lletra de l'alfabet grec).

En l'art de la Xina, Corea i Japó, l'esvàstica sovint es pot trobar com un motiu contínuament repetitiu (cosa que pot recordar llunyanament un patró en greca). Un d'aquests motius, anomenat sayagata en l'art tèxtil japonès, inclou esvàstiques dextrogiras i levogiras que s'uneixen per línies. S'han trobat símbols svasticoides abundantment a les ruïnes de Troia.

Ja a Occident, en l'art romà, romànic i gòtic l'esvàstica com una figura aïllada poques vegades es troba, però es troba

més sovint com un patró que es repeteix en la decoració de vores o superfícies. Algunes de les tessellacions del terra de la catedral d'Amiens presenten motius esvàstics entrellaçats o units.⁷ Les vores adornades amb esvàstiques juntes eren comunes en l'arquitectura romana⁸ i també es pot veure en edificis neoclàssics.

En religió i mitologia
En les tradicions paganes europees

Esvàstica en els cinturons etnogràfics de Lielvarde, Letònia.

En certes tradicions paganes europees, l'esvàstica, en les seves dues formes, dextrógira i levógira, és el símbol utilitzat per representar, respectivament, les portes de naixement i mort.

En aquestes tradicions, l'esvàstica també es troba al volant del zodíac, en els signes de Pisces i Virgo, representant la primera la porta de naixement i la segona la porta de la mort. L'eix que tots dos signes tracen divideix la roda del zodíac en dos semicercles. El semicercle de Pisces a Virgo (seguint l'ordre dels signes) representa una vida o encarnació, i el que va de Virgo a Pisces representa el trànsit o el temps entre dues vides. Tota la roda del zodíac representa l'etern trànsit d'una encarnació a la següent o metempsicosi.

D'aquí que en aquest trànsit cíclic hi hagi dues portes per passar d'un estat a un altre: la porta de naixement i la porta de la mort, representada per l'esvàstica dextrógira i levógira, respectivament. Són portes giratòries i la direcció de rotació és vital perquè determina si una vida o un trànsit donaran pas.

Tingueu en compte que l'esvàstica dextrogira es converteix en una levogira si es mira des del darrere. El que significa que tant el naixement com la mort són relatius i depenen de la perspectiva des de la qual es mira. Un naixement en la vida és una mort en trànsit, i una mort en la vida és un naixement en trànsit. Quan un ésser mor a la vida, neix en l'altra vida, i viceversa. I el símbol de l'esvàstica és simplement perfecte per representar aquesta idea de relativitat entre la vida i la mort.

Possiblement l'evidència arqueològica més antiga de l'esvàstica documentada, s'utilitza àmpliament en el context ritual simbòlic en múltiples artefactes d'argila de múltiples jaciments de l'Europa neolítica de la Vella Europa: incloent Vinca-Turdas- Tartaria, i Cucuteni-Trypillia.^{9?10?}

Budisme

Sauvástica budista levógira en una campana de bronze al Japó.

Ravatica levógira en un temple budista coreà.

En el budisme l'esvàstica s'utilitza horitzontalment (a diferència de l'esvàstica nazi, que apareix girada 45 graus a la bandera del Reich). Almenys des de la dinastia Liao forma part de l'escriptura xinesa (en pinyin: wan4), simbolitzant el personatge (wan4), que significa 'tot' i 'eternitat', i que amb prou feines s'utilitza. Les esvàstiques (girant a la dreta o a l'esquerra) apareixen al pit d'algunes estàtues de Buda. A causa de l'associació de l'esvàstica dextrògira amb el nazisme, les esvàstiques budistes han estat gairebé totes levógiras des de mitjans del segle XX. Aquest tipus d'esvàstica sovint es pot trobar en envasos d'aliments xinesos o embolcalls per indicar que aquests productes són vegetarians i poden ser consumits per budistes estrictes. Aquesta mateixa marca es troba en els colls de roba usats pels nens xinesos per protegir-los dels mals esperits. L'esvàstica també simbolitza els 4 elements que són: foc, terra, aigua i aire.

Cristianisme

Algunes esglésies romàniques i cristianes gòtiques contenen una decoració d'esvàstiques, que recorden motius romans anteriors, ja que els cristians l'utilitzaven per disfressar una creu per evitar la persecució.

Segons els investigadors, com John Cooper, assenyalen que en l'època medieval es podria trobar en diversos temples d'Europa, la figura de la gamma, una creu formada per quatre lletres gamma (?) imitant la forma de l'esvàstica, representant els quatre editors dels Evangelis canònics, llibres principals del cristianisme, sent el centre, símbol de Jesús de Natzaret.^{11?}

Altres autors, com William Alfredo Terrera, assenyalen que hi ha evidències que certs grups cristians van utilitzar esvàstiques dextrogiras, que van col·locar en les seves tombes i monuments, almenys durant els primers segles d'expansió cristiana al continent europeu, i es poden trobar en llocs tan diversos com la Basílica de Santa Eulàlia (Mèrida) o la catedral de Notre Dame (París).^{12?}

Hinduisme

Noi hindú amb el cap afaitat i una esvàstica pintada en ell, per realitzar la tradicional cerimònia upanaiana per dui-ya ('nascut dues vegades').

L'esvàstica es troba a tot arreu en temples de la religió hindú, així com símbols, altars, escenes i iconografia a l'Índia i Nepal, tant en el passat com en el nostre dia. En l'hinduisme, els dos símbols representen les dues formes de Brahman (concepte impersonal de Déu). En sentit horari representa l'evolució de l'univers (pravritti), representat pel déu creador Brahmá, mentre que en sentit antihorari representa la involució de l'univers (nivritti), representat pel déu destruint Xiva. No, no, no, no. També es pot veure com apunta cap als quatre punts cardinals, simbolitzant així l'estabilitat. El seu ús com a símbol solar es pot veure en la representació de Súria, déu del Sol per als hindús. S'ha utilitzat com un signe de bona sort. També està concebut com un símbol de poder i versions que s'assemblen a l'esvàstica a la figura d'un home són populars. A dia d'avui s'utilitza en els iantras i en motius religiosos hindús. Es pot veure a les parets dels temples de tot el subcontinent indi. També es pot trobar en les notes que acompanyen regals personals i en la capçalera de les lletres. L'esvàstica és coneguda com un símbol sagrat de bons auspicis entre els hindús. S'utilitza generalment en la decoració de tot tipus d'elements relacionats amb la cultura hindú. El déu Ganesha s'associa amb el símbol de l'esvàstica. El seu ús està molt estès a l'Índia i Nepal.

Jainisme

En el jainisme el motiu de l'esvàstica es combina amb el d'una mà.

Altres parts d'Àsia

Al Japó l'esvàstica és un antic símbol religiós anomenat manji. Com a tal, apareix amb certa freqüència en els productes japonesos exportats a Occident, com ara còmics i productes derivats d'ells.

A causa de la seva semblança amb l'esvàstica nazi, els mapes van haver de ser alterats en les seves traduccions per als països occidentals. En els mapes de carrers de les ciutats japoneses, la icona d'una esvàstica dextrògira indica un temple budista.

Logotip d'una edició de Kipling de 1911.

En la religió ancestral protoindoeuropea, l'esvàstica o roda solar sovint representava el sol i el seu poder. S'ha relacionat amb la creu solar (un símbol similar a la creu celta però amb braços d'igual longitud) i també hi havia combinacions d'ambdós. A la Hispània preromana apareix entre els arévacos. En la mitologia germànica, l'esvàstica també representa el poder i la il·lustració, per això es va associar amb els déus del tro com Thor (l'esvàstica era el símbol de Mjólnir, martell de Thor), en la mitologia nòrdica, i Taranis, en la mitologia celta. A Irlanda, aquesta roda solar es coneix com la creu de Brigit i s'utilitza per protegir-se del mal.

A l'Europa de principis del segle XX

L'autor britànic Rudyard Kipling, molt influenciat per la cultura índia, va tenir una esvàstica a la portada de tots els seus llibres fins que l'ascens del nazisme el va fer insospicua cosa convenient.

L'esvàstica com a símbol inicial del Moviment Nacional d'Estalvi

L'esvàstica també va ser el símbol escollit inicialment al Regne Unit pel Moviment Nacional d'Estalvi creat el 1916 per finançar la despesa estatal, especialment la guerra.

Els escoltes també el van utilitzar com a símbol. Segons Johnny Walker,¹³ Els scouts van començar a utilitzar-lo en la primera insígnia d'agraïment que es remunta a 1911. El motiu de la Medalla al Mèrit, dissenyada per Robert Baden-Powell el 1922, com a mostra de bona sort a qui la va rebre, afegeix una esvàstica a la flor de lis dels escoltes. Igual que Kipling, Baden-Powell probablement coneixia aquest símbol a l'Índia. El 1934 molts exploradors van demanar que es canviés la insígnia perquè el partit nazi ja utilitzava l'esvàstica. El 1935 es va llançar una nova medalla de mèrit sense l'esvàstica.

Entre 1918 i 1945 la Força Aèria Finlandesa va utilitzar l'esvàstica (hakaristi, en finès) com a insígnia nacional oficial. També va ser utilitzat per l'organització Lotta Sv. d. Una esvàstica blava va ser una marca de bona sort emprada pel comte suec Erich von Rosen que durant la Guerra Civil finlandesa va donar el primer avió a l'Exèrcit Blanc finlandès. No hi ha cap connexió amb l'ús nazi de l'esvàstica. Encara apareix en moltes medalles finlandeses, disfressades visualment.

Cockade de la Força Aèria Finlandesa entre 1918 i 1945.

L'empresa sueca ASEA, ara part d'Asea Brown Boveri, del segle XIX al 1933 tenia en el seu logotip una esvàstica que finalment va ser eliminada.

A Letònia, una esvàstica coneguda com a Thunder Cross o Cross of Fire va ser el segell distintiu de la Força Aèria Letona. També va ser utilitzat pel moviment feixista letó Perkonkrusts (Thunder Cross), així com per organitzacions no polítiques.

Swastika és el nom d'una petita comunitat al nord d'Ontàrio, Canadà. Es troba a uns 580 km de Toronto i a 5 km del llac Kirkland. El poble va ser fundat el 1906 i, després del descobriment de dipòsits d'or, la Swastika Mining Company es va formar el 1908. Durant la Segona Guerra Mundial el govern d'Ontario volia canviar el nom del poble, però la població es va oposar.

A Windsor, Nova Escòcia, entre 1905 i 1916, hi havia un equip d'hoquei sobre gel anomenat The Swastikas i els seus uniformes van mostrar aquest símbol. Els equips del mateix nom també estaven a Edmonton (Alberta), al voltant de 1916, i Fernie (Colúmbia Britànica), al voltant de 1922.

D'altra banda, la creu també es va utilitzar a Rússia. Se li va atribuir bona sort. El 1917, després de l'abdicació del tsar Nicolau II, el govern provisional rus va dissenyar bitllets de rubles portant l'esvàstica. Cal assenyalar que aquest símbol va arribar a ser utilitzat pels soldats tsaristes en la Primera Guerra Mundial i per alguns soviètics en la Guerra Civil Russa.

A Amèrica
A l'Argentina

Columnes a l'estació del Retiro (Buenos Aires)

L'estació de tren del Retiro a la ciutat de Buenos Aires va ser, en el moment de la seva construcció, una de les estacions més grans del món, per això es va posar especial cura en la seva construcció en la primera dècada del segle XX. Les columnes de la seva façana estan decorades amb esvàstiques entrelaçades per les puntes.

Als Estats Units

Tapís navaho de principis del segle XX amb motius esvàstics.

Per a moltes tribus natives americanes, especialment per a l'hopi d'Arizona, l'esvàstica simbolitza la migració, realitzada amb motiu de l'arribada dels homes al quart món a través del sipapu o 'vagina de la terra'. El déu Massaw (el creador) va instruir als nouvinguts a migrar en les quatre direccions o racons de la terra per aprendre de la vida. També es diu que van ser les quatre races que van emigrar: els blancs al nord, custodis de foc; els vermells a l'est, custodis de la terra; negres a l'oest, custodis d'aigua i grocs al sud, custodis de l'aire. La migració o diàspora està simbolitzada per l'esvàstica dextrógira (gira en sentit horari). Per contra, la reunificació de les races es simbolitza per la rotació levógira (en contra).

Símbol de la 45 Divisió d'Infanteria utilitzada breument, abans de la dècada de 1930, com a homenatge a la gran població nativa del sud-oest dels Estats Units.

En línia amb això, durant un breu temps, i en homenatge a aquestes tribus indígenes del sud-oest dels Nord-americans, la 45a Divisió d'Infanteria va adoptar una esvàstica en la seva bandera. Amb l'ascens del nazisme, el 1934, es va deixar d'utilitzar¹⁴?

De la mateixa manera, poc després de l'esclat de la Segona Guerra Mundial, diverses d'aquestes nacions ameríndies americanes, com els navahos, apatxes, tohono o'odham i hopi, van emetre un decret conjunt proclamant que no tornarien a utilitzar esvàstiques en el seu ofici. La raó es va deure a l'ús de l'esvàstica amb un mal significat durant el concurs. El decret va ser signat per representants d'aquestes tribus. Aquí està el text del decret:

Des de l'esmentat ornament, que durant segles ha estat un símbol d'amistat entre els nostres predecessors, ha estat recentment profanat per una altra nació.

Per això establim que a partir d'ara i per sempre les nostres tribus renunciem a l'ús de l'emblema comunament conegut com esvàstica o fylfot en les nostres mantes, cistelles, objectes d'art, vestits i pintures de sorra.

Igual que al Regne Unit, l'esvàstica era un símbol dels escoltes americans, i va donar a la revista el seu nom a la revista de la secció femenina del moviment escolta. Però també aquest símbol de bona sort va mirar als avions nord-americans de la Primera Guerra Mundial, i va ser una imatge de la publicitat de marques com Coca Cola o Carlsberg, o la marca taronja californiana Swastika.¹⁵

A Panamà

La bandera de la Revolució Guna, adoptada el 1925.

L'esvàstica forma part dels motius ornamentals tradicionals d'algunes nacionalitats indígenes de l'actual Panamà, com la Guna Yala. Per exemple, a l'arxipèlag de San Blas, territori de la nacionalitat Guna, es pot observar una bandera taronja amb una creu d'esvàstica al centre del negre en direcció antihorari, que apareix a l'escut de l'extinta bandera de la República de Tule.

Al Perú

Esvàstica en un vaixell de la cultura moche. Museu del Lloc Huaca Rajada, Perú.

La cultura mochica o moche (entre els segles II a.C. i VII D.C.), que es va desenvolupar en gran part del nord del Perú, és coneguda com el "vencedor del desert". No, no, no, no. Aquests antics pobladors eren constructors qualificats de piràmides i conductes hidràulics, així com coneixedors de metal·lúrgia i grans ceramistes. Al museu huaca Rajada de Sipán, situat al districte de Zaña, al departament costaner de Lambayeque, a 900 quilòmetres al nord de Lima, s'exhibeix una sèrie de ceràmica, entre els quals destaca un vaixell amb la figura d'una esvàstica o gamada creuada (una creu amb braços doblegats).

Va ser trobat pels arqueòlegs prop de la base de la piràmide principal. L'esvàstica es dibuixa amb pintura al carbó sobre la ceràmica. Per a la cultura andí va representar un "element geomètric del moviment permanent dels cicles de vida", segons Walter Alva, descobridor del Senyor de Siman (un antic monarca peruà). "L'esvàstica que va identificar el nazisme d'Adolf Hitler a Alemanya va ser mal utilitzada a Europa, però per a la cultura andí és un símbol del déu del vent i l'aigua. No té connotació política", va afegir Alva. Per a Luis Chero, director del museu Huaca Rajada, l'esvàstica estava relacionada amb el vol dels ocells. "És paral·lelisme cultural, però això no vol dir que hi hagi hagut algun contacte amb cultures d'altres parts del món".16?

A l'Alemanya nazi

Esvàstica a la bandera de l'Alemanya nazi.

Per a molts occidentals, l'esvàstica s'associa principalment amb el nazisme en particular.

Els nazis van adoptar l'esvàstica el 1920, però ja estava en ple ús com a símbol entre els moviments nacionalistes alemanys, que posseïen certes veleïtats místico-esotèriques. Per aquest motiu, van veure oportú adoptar-la com a símbol de la «raça àr ariana». L'ús de l'esvàstica com a símbol de la "raça àr ariana" es remunta als escrits d'Emile-Louis_Burnouf. Després de molts altres escriptors, el poeta nacionalista alemany Guido von List va considerar que era un símbol només arian. Adolf Hitler es va referir a l'esvàstica com el símbol de la "lluïta per la victòria de l'home arian" (en el llibre Mein Kampf).

Alguns autors argumenten que el que va inspirar Hitler a utilitzar l'esvàstica com a símbol de la NSDAP va ser el seu ús per la Societat Thule (Gr. Thule-Gesellschaft) ja que hi havia connexions entre ells i el Partit Dels Treballadors Alemanys (DAP). De 1919 a l'estiu de 1921 Hitler va utilitzar la biblioteca especial del Dr. Friedrich Krohn, un membre actiu de la Societat Thule. Krohn també va ser dentista de Sternberg, que va ser nomenat a Mein Kampf per Hitler com el dissenyador d'una bandera molt similar a una Hitler dissenyada el 1920. No, no, no, no. Durant l'estiu de 1920, la primera bandera de festa casolana es va mostrar al llac Tegernsee.

Wolfgang G. Jilek17Diu:

La primera vegada que l'esvàstica va ser utilitzada amb un significat arian va ser el 25 de desembre de 1907, quan l'autodidè ordre dels templers, una societat secreta fundada per Adolf Joseph Lanz von Liebenfels, vacrear una bandera groga amb una esvàstica i quatre flors de lis al castell de Werfenstein (Àustria).

Esvàstica de la Societat Thule.

Els teòrics nazis van associar l'ús de l'esvàstica amb la seva tesi afirmant l'ascendència cultural del poble alemany de l'anomenada raça ària. Els nazis creien que els primers aryanes de l'Índia, les tradicions vèdiques de les quals emergeix l'esvàstica, eren el prototip d'invasors blancs, cooptant així el símbol com un emblema de la supremacia blanca.

Els nazis van utilitzar l'esvàstica negra (o Hakenkreuz) dins d'un cercle blanc sobre un fons vermell, amb el negre, blanc i vermell sent els colors de l'antiga bandera de l'Imperi Alemany. Els nazis també van utilitzar l'esvàstica desproveïda d'aquests cercles i antecedents. Adolf Hitler també va escriure en el seu llibre que el disseny final li va ser suggerit per un gran nombre de co-religionistes nazis. No, no, no, no.

Sovint es troben dues versions de l'esvàstica nazi. Un d'ells és levógira. L'altre és la seva imatge especular dextrogira. Tot i que els nazis no semblen haver atribuït distincions simbòliques a ambdues varietats, aquesta última s'utilitza més comunament. En ambdós, la creu es gira 45 graus.

En el nostre moment, el simbolisme de l'esvàstica ha estat adoptat pels neonazis. En conseqüència, l'ús de l'esvàstica fora d'un context històric es considera tabú en gairebé tothom. Avui en dia, la llei alemanya prohibeix i sanciona l'ús públic de la creu i altres símbols nazis.¹⁸

Per a centenars de milions de persones, l'esvàstica s'associa amb conceptes i pràctiques que no tenen res a veure amb el nazisme i, per tant, s'utilitza principalment en països no occidentals.

Dos tipus d'esvàstica

Se sol dir que una esvàstica dextrogira és aquella el braç superior del qual està doblegat a la dreta.

Una esvàstica és bàsicament una creu que està en moviment rotatori. La importància d'aquesta creu és que està en moviment i, per tant, la direcció de rotació és vital per interpretar correctament el significat del símbol.

Segons alguns, un braç apuntant a la dreta no vol dir que es gira a la dreta, sinó tot el contrari.¹⁹

Les dues descripcions més comunes són:

esvàstica dextrogira ('girant a la dreta' en sentit horari).

esvàstica levógira ('girant a l'esquerra' en sentit antihorari).

Aquests termes poden ser utilitzats incoherentment (de vegades fins i tot pel mateix autor), la qual cosa pot confondre un punt important, ja que la rotació de l'esvàstica pot tenir una rellevància simbòlica, tot i que se sap poc sobre aquesta rellevància simbòlica.

El 1894, l'advocat i professor belga Eugénie Goblet d'Alviella va argumentar (encara que sense aportar proves), que la levógira havent s'anomena sauvastika.²⁰ Que des del punt de vista de la llengua sànscrita és un adefesio. Un mite occidental sosté que només l'esvàstica amb els braços doblegats a la dreta és una marca de bona sort, mentre que l'esvàstica d'armes doblegat a l'esquerra representa un omen nefast. No hi ha evidència d'aquesta distinció en la història de l'hinduisme (de la qual prové el símbol). Els hindús de l'Índia i el Nepal continuen utilitzant el símbol en les seves dues variants, encara que la versió més comuna és dextrogira. Els budistes gairebé sempre utilitzen la forma levógira. A principis del segle XX el nazisme va adoptar la creu de l'esvàstica com a emblema i, arran de la Segona Guerra Mundial, a Occident s'identifica principalment com un símbol exclusivament del Tercer Reich, pràcticament oblidant el seu ús prenazi.

Origen de l'esvàstica

Hipòtesi antropològica

La freqüència amb què s'utilitza l'esvàstica s'explica pel fet que és un símbol senzill i atractiu que pot aparèixer sense dificultat en qualsevol civilització que hagi desenvolupat el cisteller (encara que no necessàriament, pot aparèixer d'altres maneres), i a partir d'aquí s'expandeix fàcilment, a causa dels contactes entre pobles i altres. L'esvàstica seria un disseny molt repetit, creat per les vores de les canyes o canyes utilitzades per fer una cistella de base quadrangular. Altres teories intenten demostrar que hi va haver una transmissió del símbol d'una cultura a una altra. També hi ha qui ha utilitzat les teories de Carl Jung, més concretament del col·lectiu inconscient, per poder explicar la presència de l'esvàstica en llocs tan llunyans.

Si bé l'existència de l'esvàstica als Estats Units es pot explicar per la teoria del cistell, aquest fet debilita molt la teoria de la difusió cultural. Tot i que hi ha hagut qui ha intentat explicar-ho per la suposició que va ser transmesa per alguna civilització marina primerenca d'Euràsia, el desenvolupament separat però paral·lel del símbol és l'explicació més acceptada pels antropòlegs.

El naixement de l'esvàstica sovint s'ha considerat relacionat amb el d'altres símbols en forma de creu, així com amb la "creu solar" de les religions de l'Edat del Bronze.

Hipòtesi astronòmica

Visió d'un cometa amb moviment rotacional depenent de la posició del seu eix en relació amb l'observador.

A part de les hipòtesis antropològiques clàssiques també hi ha una hipòtesi astronòmica de l'origen de l'esvàstica. Això va ser formulat per l'astrònom nord-americà Carl Sagan. Segons Sagan, és inexplicable que aquest símbol hagi estat utilitzat al llarg de la història per moltes civilitzacions allunyades l'una de l'altra i que no haguessin establert cap vincle d'unió, llevat que es tingui en compte la possibilitat que sigui un símbol fruit d'una experiència comuna que tots aquests pobles tenien. Per a Sagan, aquesta experiència només podia venir del cel: podria ser la visió d'alguna estrella peculiar o la visió d'alguna anomalia atmosfèrica.

Sagan creia que l'origen probable de l'esvàstica era l'enfocament d'un cometa giratori de tal manera que el seu eix estava orientat cap a l'observador de la Terra.²¹ Diversos científics [citació requerida] han descrit Comet Encke com el candidat més probable per a això.

No obstant això, els crítics d'aquesta hipòtesi assenyalen que és altament improbable que es produeixi aquest esdeveniment, [cal citació], i creuen que l'ús de l'esvàstica es pot explicar des d'un punt de vista purament terrestre.

Vegeu també

Lintel esculpit amb lauburus a Armendarits, Baixa Navarra.

Blutfahne (1923), una bandera nazi utilitzada al Putsch de Munic.

Esvàstica del bosc (1938), un disseny gegantí format per eerces a Brandenburg (Alemanya).

Creu Celta

Labaro cantàbric, bandera bi mil·lenària d'aquesta comarca

Lauburu, emblema tradicional basc, similar a l'esvàstica

Arrowed Cross, emblema del Partit Hongarès de la Creu de fletxa feixista

Runa odal (runa odal)

Trisquel, emblema de l'illa de Man, Sicília i present en les tradicions del nord d'Espanya, té certa similitud amb l'esvàstica

Arevajach, emblema armeni tradicional, similar a l'esvàstica

Notes

Buscon.RAE.es (article "Esvàstica" al Diccionari Panhispànic de Dubtes, on explica que en algunes parts d'Amèrica (encara que només dona un exemple d'un text mexicà) escriu "susástica"; també li dona etimologia sànscrita; consultat el 4 d'abril de 2008).

No obstant això, hi ha una altra versió [citació requerida] menys comuna, que afirma que la creu "gira" a la dreta quan el braç superior apunta a l'esquerra (?) perquè sosté que quan un cos gira, els seus extrems giren en direcció contrària a la rotació per efecte d'inèrcia. En altres paraules, els extrems es queden "endarrerits" perquè la ruta que han de fer és més llarga en comparació amb els punts del centre.

Segons el Rig-veda i altres textos, citats pel Sanscrit-Diccionari Anglès (1899) del sanscritòleg britànic Monier Monier-Williams (1819-1899).

ELS ARTRÒPODES EN LA MITOLOGIA, LA CIÈNCIA I L'ART DE MESOPOTÀMIA (Full 1) <http://www.sea-entomologia.org/PDF/ARTEYCULTURA/Pdf2BSEA51ArtropodosMesopotamiaBR.pdf>

El preromà va ser a Bizcaia.

JAANUS / sayagata ???.

Catedral d'Amiens.

S'<https://web.archive.org/web/20040521150446/http://romanbristol.tripod.com/avon/tockington.html>.

? Champion, Mukti Jain (23 d'octubre de 2014). "Recuperant l'esvàstica". [Consulta: 4 gener 2020].

? Història de l'Esvàstica Vella Europa Vinca Cucuteni Trypillian Grècia Roma Eslau Alemany Celta, accedit l'1 de desembre de 2019

? "Swastika: Origen i evolució del símbol: Ciencia.net: Notícies científiques, articles científics sobre matemàtiques, física, química, astronomia." Arxivat de l'original el 17 April 2008. [Consulta: 15 abril 2008].

? "Mazhuka Evolution — Fora de línia". Arxivat de l'original el 1 Desembre 2008. [Consulta: 15 abril 2008].

? "Johnny" Walker's Scouting Milestones Pages: The Fleur-de-lis and the Swastika." Arxivat de l'original el 24 May 2012.

? [1444:23 desembre 2015]. La roca d'Anzio: de Sicília a Dachau : una història de la 45a Divisió d'Infanteria dels EUA . Westview. Modifica la puntuació: ? 1,0 1,1 1,2 1,3 1,4 1,4 1,4 1,4 1,5 1,6 1,6 1,6 OCLC59878232. [Consulta: 23 desembre 2019].

? Champion, Mukti Jain (23 d'octubre de 2014). "Com el món estimava l'esvàstica, fins que els nazis s'hi van apropiar." BBC.com. [Consulta: 18 agost 2017].

• Andina.com.pe arxivat l'11 de setembre de 2014 a la Wayback Machine. ("Perú pot sorprendre el món amb noves troballes arqueològiques").

El 1997, el govern de Las Ana va aprovar la llei de protecció de la salut i la protecció de les persones amb dret a l'1-O. Banderes, butlletí de la Societat Espanyola de Vexilologia, núm.

86è Verwenden von Kennzeichen verfassungswidriger Organisationen.

Segons una interpretació, quan un cos gira, els seus extrems giren en direcció contrària al gir, per l'efecte de la inèrcia. És a dir, els extrems queden enrere perquè la ruta que han de fer és més llarga en comparació amb els punts del centre.

Félicien Eugénie Albert, Comte Goblet d'Alviella (1846-1925): Símbols: la seva migració i universalitat. Dover Publications, 1894.

Carl Sagan i Ann Druyan: Cometa (496 pàg.). Estats Units: Ballantine Books, 1997; ? 2,0 2,1 2,2 2,3 2,3 2,4 2,4 2,5 2,5 2,5 2,6 2,6

Enllaços externs

Estudi sobre l'esvàstica d'Hugoty, departament d'antropologia històrica del Museu Nacional dels Estats Units, el 1894.

El contingut d'aquest article incorpora material d'una entrada a l'Enciclopèdia Lliure Universal, publicada en català sota

Control d'autoritats

Dades de
projectes de Wikimedia: Q45513 Multimèdia: Esvàstiques

Identificadors GND: 4120418-9
LCCN: sh85131014
NARA: 10676075
AAT: 300010082
Diccionaris i enciclopèdies britàniques

: url